

STOPNJA DDV ZA JEDILNI SLADKOR IN BONBONSKI SIRUP

Pojasnilo DURS, št. 4230-352/2009, 11. 1. 2010

Davčni zavezanec navaja, da kupuje jedilni sladkor in bonbonski sirup od proizvajalcev in prodajalcev v Sloveniji in ga uporablja za proizvodnjo v kemični industriji pri izdelavi svojih izdelkov. Zanima ga, po kateri stopnji DDV se obdavči takšna dobava.

V nadaljevanju posredujemo odgovor:

Nižja 8,5-odstotna stopnja DDV se lahko uporabi za vse izdelke in kmetijske pridelke, ki so samostojno ali kot dodatki in nadomestki primerni za zaužitje brez predhodne priprave ali po običajnem postopku priprave hrane kot hrana za ljudi oziroma krma za živali.

Prvi odstavek 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 52/07, 33/09, 85/09) določa, da se DDV obračunava in plačuje po splošni stopnji 20 % od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev. Nadalje je v drugem odstavku istega člena tega zakona navedeno, da se ne glede na prvi odstavek tega člena, DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 8,5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del.

Prvi odstavek 48. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09) določa, da se med izdelke (blago) iz 1. točke Priloge I k ZDDV-1 med drugim uvrščajo tudi sladkor in sladkorni proizvodi, in sicer od tarifne oznake 1701 do vključno 1704. V skladu z drugim odstavkom istega člena pa se ne glede na prvi odstavek uporabi splošna stopnja DDV za izdelke in kmetijske pridelke, ki so sicer uvrščeni v eno izmed tarifnih oznak iz prvega odstavka 48. člena pravilnika, vendar se ne uporabljajo kot hrana ali kot surovina za pripravo hrane.

Nižje stopnje DDV so načeloma predpisane za socialno pomembnejše izdelke, kot so hrana in socialne storitve, ki niso oproščene plačila DDV. Uporaba nižjih stopenj se upravičuje predvsem s tem, da se z uporabo ene stopnje povečujejo obremenitve prebivalstva na nižjih dohodkovnih razredih. Zato naj bi se nižja stopnja uveljavljala samo za tisto blago in storitve, ki so neposredno povezani z osebno, in ne s poslovno porabo*.

Iz navedenega izhaja, da v kolikor se izdelki iz 1. točke Priloge I k ZDDV-1 ne uporabljajo kot hrana ali kot surovina za pripravo hrane, uporabi splošna 20-odstotna stopnja DDV.

* M. Vraničar, N. Beč: *Zakon o davku na dodano vrednost s komentarjem*, GV Založba 2007, str. 291